Tizenkettedik üzenet

Egy Isten, aki elrejtőzködik – a rejtett Isten

Igeolvasmány: Ésa 45,15; Ef 3,16-17; Fil 2,13; Lk 18,1-8

I. „Bizony Te elrejtőzködő Isten vagy, Izraelnek Istene, a Megmentő" – Ésa 45,15 [angol ford. alapján]:

A. Alig néhányan tudják Isten gyermekei közül, hogy a Biblia úgy szól Istenről, mint egy Istenről, aki elrejtőzködik – 15. vers:
   1. Ez azt bizonyítja, hogy Isten gyermekeinek nincs megfelelő ismerete Istenről mint az Elrejtőzködőről.
   2. Istent talán ismerjük úgy, mint a hatalmas Istent, az igazságos Istent, és az Istent, akik telve van kegyelemmel és szerető kedvességgel; azonban lehet, hogy Istent az elrejtőzködő Istenként nem ismerjük – Lk 1,49; 1Pt 5,6; Jel 15,3; Ef 2,7; Zsolt 17,7.

B. Habár az Istenünk mindenütt jelenlevő, mindenható és megbocsátással teli, Ő az elrejtőzködő Isten is, amint ezt Eszter könyve mutatja – 4,14.

C. Isten megteremtette a világegyetemet, utána pedig elrejtőzködött benne, míg meg nem tudjuk, hol találjuk meg Őt – Jób 23,3.

D. Isten számtalan dolgot tett meg Izrael fiai között, valamint számtalan dolgot tett a személyes életeikben is, ám leplezte Magát; szüntelen munkálkodott, mégis mindig rejtett volt – Ésa 45,15.

E. Fel kell ismernünk, hogy a mindenható Isten, akit szolgálunk, még mindig rejtőzködik, különösen akkor, amikor segít nekünk – Jn 14,26; Róm 8,28:
   1. Nem láthatjuk Őt, és Ő látszólag semmit sem tesz.
   2. Igazából, egy rejtett úton, sok dolgot tesz értünk, amint Ő megerősít minket erővel a Szelleme által a belső emberbe, hogy Krisztus elkészíthesse az otthonát a szíveinkben – 28. 34. vers; Eszter 4,14; Fil 2,13; Ef 3,16-17.

F. Az elrejtőzködő Isten csendben, mégis rendkívüli mértékben munkálkodik a bensőnkben – Fil 2,13:
   1. A felelősségünk: együttműködni Vele úgy, hogy felelünk a bensőnk mélyén lévő belső érzetre – Róm 8,6.
   2. Amikor csak érzékeljük, hogy Isten a bensőnkben él és cselekszik, Ámen kéne mondanunk, mert ott, a lényünk mélységeiben, titkon és szüntelen munkálkodik az elrejtőzködő Isten.

G. Ha figyelmesen tanulmányozzuk az Írásokat, meg fogjuk látni, hogy Istennek az a fajta vérmérséklete van, amely nem szereti a hivalkodást; Ő inkább titkon, mint nyíltan szeret munkálkodni – Mt 6,1-8.

H. A mi hajlamunk szöges ellentétben áll Isten hajlamával, egy elrejtőzködő hajlammal – Ésa 45,15:
   1. Isten szereti a leplezést; mi szeretjük a fitogtatást – Mt 6,1.
   2. Isten nem szomjaz külső megnyilvánulásokra; mi nem lehetünk elégedettek nélkülük – 2. vers.
   3. Ez az isteni hajlam egy nagy próbatételt és tesztet képez a számunkra.

II. Eszter könyve egy eleven beszámolót nyújt arról, hogy Izrael rejtőzködő Istene hogyan gondoskodott titkon az Ő elnyomott kiválasztottjairól a diaszpórájukban, és hogyan mentette meg nyíltan az Ő üldözött kiválasztottjait a fogságukban – 1,1-22; 2,1-23:

A. Ennek a könyvnek az a kulcsfontosságú pontja, hogy pont az az Isten, aki kiválasztotta Izraelt, Ábrahám leszármazottjait, az Ő választott népéül, miután fogságba adta őket a pogány nemzeteknek, egy rejtett Istenné vált a számukra, hogy titkon gondoskodjon róluk, és nyíltan megmentse őket, miközben titokban cselekszik – Ésa 45,15:

1. Ez az oka annak, hogy Eszter könyve még olyan helyeken sem említi meg Isten nevét, amikor Isten nevét meg kéne említeni – 4,3. 16.
2. Egyrészt Isten eszközökként használta a pogány nemzeteket a népe megfegyelmezéséhez; másrészt az elrejtőzködő Isten Izrael népével volt, és törődött velük.

B. Az elrejtőzködő Isten titkos úton sok dolgot megtett Izraelért:

1. Az elrejtőzködő Isten felállított egy legfelsőbb királyt a pogány világban, akinek egy Indiától Etiópiáig elterülő nagy birodalom felett volt hatalma – 1,1-2.
2. Az elrejtőzködő Isten előidézte, hogy a legfelsőbb király eltávolítsa a királynéját amiatt, hogy a királyné nem fogadott szót neki – 3-22. vers.
3. A titkos gondoskodása során az elrejtőzködő Isten felemelte Esztert, egy zsidó árva szüzet, hogy a legfelsőbb király a királynéjává koronázza – 2,1-18.

C. A fogság évei alatt Isten rejtőzködött, és Ő még mindig rejtőzködik; Isten még ma a gyülekezet korában is elrejti Magát – Ésa 45,15.

III. A Lukács 18,1-8 igében található példabeszéd jelentősége mélyreható, és meg kell ismernünk Istent úgy, ahogyan feltárul, mint a rejtett Istent:

A. Az özvegyasszony a 3. versben a hívőket jelképezi; bizonyos értelemben a Krisztusban hívők egy özvegyasszony a jelenkorban, mert a Férjük, Krisztus, látszólag távol van tőlük – 2Kor 11,2.

B. A példabeszédben szereplő özvegyhez hasonlóan (Lk 18,3) nekünk Krisztusban hívőknek is van egy ellenségünk, a Sátán, az ördög, akit illetően szükségünk van Isten bosszúállására:

1. Ez a példabeszéd rámutat az ellenségünktől származó szenvedésünkre az Úr látszólagos távolléte alatt.
2. Az Ő látszólagos távolléte alatt mi egy özvegyasszony vagyunk, akinek az ellensége állandóan bajt okoz neki.

C. Miközben az ellenségünk üldöz minket, úgy tűnik, hogy az Istenünk nem igazságos, mert engedi, hogy a gyermekeit igazságtanul üldözzék – 1Pt 2,20; 3,14. 17; 4,13-16. 19.

1. Az évszázadok során az Úr Jézus őszinte és hű követőinek ezrei és ezrei szenvedtek el igazságtalan üldöztetést; még ma is sokan mennek keresztül igazságtalan bánásmódon – Jel 2,8-10.
2. Az Istenünk méltánytalannak tűnik, mivel nem lép közbe, hogy ítéletet mondjon és tisztázzon; emiatt a helyzet miatt használt az Úr Jézus egy méltánytalan bírót Isten jelképezésére, aki úgy tűnik, hogy semmit sem tesz az Ő üldözött népe érdekében – Lk 18,2-6.

D. Az özvegyasszony a példabeszédben egyre csak eljött az igazságtalan bíróhoz, és kérte őt, hogy álljon bosszút érte az ellenségén; kitartóan imádkoznunk kell ezért a bosszúállásért, és nem szabad belefáradnunk – 1. 3. vers:

1. Amikor a Férjünk látszólag távol van, és özvegyként hátramaradtunk a földön, átmenetileg az Istenünk igazságtalan bírónak tűnik – 6. vers.
2. Habár Ő igazságtalannak látszik, továbbra is Őhozzá kell folyamodnunk, kitartóan kell imádkoznunk, és újra és újra háborgatnunk kell Őt, mert Ő hamar bosszút fog állni az Ő választottain, akik „Őhozzá kiáltanak éjjel és nappal" – 7-8a. vers.

E. A Jelenések 8,5 a 6,9-11 és a Lukács 18,7-8 igékre adott válaszra utal:
   1. A szentek imádságai a Jelenések 8,3-4-ben biztosan az Isten ökonómiájával szemben álló föld felett való ítélkezésért szólnak.
   2. Istennek a föld feletti ítélete – tűz levetése a földre – a válasz a szentek Krisztussal mint a tömjénnel felmenő imádságaira – 3-5. vers.

F. „Az embernek Fia, amikor eljön, talál-e hitet a földön?" – Lk 18,8b [Csia]:
   1. A „hit" szóval fordított görög szavak szó szerinti jelentése „a hit"; ez a kitartó hitet jelenti a kitartó imádságunkhoz – mint az özvegyasszony hite.
   2. A hit, amely által megmentést nyertünk, a hit kezdeti szakasza; a hit, amely Krisztussal való életegyesülésbe vitt be minket, az összekötő hit – a hit, amely olyan úton jön belénk, hogy folyamatosan kapcsolatba lépünk a Háromegy Istennel, hogy Isten Fia által élhessünk – Róm 1,17; Gal 2,20; Jn 14,19.
   3. Az összekötő hit az isteni követelmény ahhoz, hogy a győztesek találkozzanak Krisztussal az Ő diadalmas visszatérésekor – Lk 18,8b:
      a. Az összekötő hit a Háromegy Isten, aki halad bennünk, hogy összekössön minket az Ő kikutathatatlan gazdagságával – Ef 3,8.
      b. Az összekötő hit azoknak a hívőknek a hite, akiknek nincs bizodalmuk magukban; hanem a bizodalmuk Istenben van – 2Kor 1,9.
      c. Amikor az Úr Jézus visszatér, számos győztest fog találni, akik az összekötő hit által élnek, és kincseknek fogja tekinteni őket az Ő királyságához az ezeréves uralma során – Lk 18,8b; Jel 20,4. 6.

© 2022 Living Stream Ministry